22/11/25 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି **"ବାପଦାଦା"** ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ଖୁସି ଖବର ଶୁଣାଅ ଯେ ଏବେ ଦୈବୀ ରାଜବଂଶର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି, ଯେତେବେଳେ ଦୁନିଆ ନିର୍ବିକାରୀ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ବାକି ସମସ୍ତେ ବିନାଶ ହୋଇଯିବେ " ।

ପ୍ରଶ୍ନ:- ରାବଣର ଅଭିଶାପ କେତେ ବେଳେ ମିଳୁଛି, ଶ୍ରାପିତ ହେବାର ଲକ୍ଷଣ କ'ଣ?

ଉତ୍ତର:- ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇଯାଉଛ, ସେତେବେଳେ ରାବଣର ଅଭିଶାପ ମିଳିଯାଉଛି । ଶ୍ରାପିତ ଆତ୍ମାମାନେ ବିକାରୀ କାଙ୍ଗାଳ ହୋଇ, ତଳକୁ ତଳକୁ ଖସି ଚାଲିଥା'ନ୍ତି । ଏବେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ନିଜର ଦୃଷ୍ଟି-ବୃତ୍ତିକୁ ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ପଡିବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ପିତା ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ୮୪ ଜନ୍ମର କାହାଣୀ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ତ ବୁଝୁଛ ଯେ ସମସ୍ତେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେବେ ନାହିଁ । ତୁମେ ହିଁ ପ୍ରଥମେ ସତ୍ୟଯୁଗ ଆଦିରେ ପୂଜ୍ୟ ଦେବୀ-ଦେବତା ଥିଲ । ଭାରତରେ ପୂର୍ବରୁ ପୂଜ୍ୟ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ତେଣୁ ନିଶ୍ଚୟ ରାଜବଂଶ ରହିଥିବ । ରାଜ ପରିବାରର ମିତ୍ର-ସମ୍ବନ୍ଧୀ ମଧ୍ୟ ଥିବେ । ପ୍ରଜା ମଧ୍ୟ ରହିଥିବେ । ଏହା ଯେପରି ଏକ କାହାଣୀ ଅଟେ । ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଏହାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା - ଏହାକୁ ସ୍ମୃତିରେ ଆଣିବାକୁ ପଡୁଛି । ଭାରତରେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ଏହାକୁ ଅବିନାଶୀ ପିତା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ତାଙ୍କ ନିକଟରେ କେଉଁ ବିଷୟର ଜ୍ଞାନ ରହିଛି? ମନୁଷ୍ୟ ଭାବୁଛନ୍ତି ଭଗବାନ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅନ୍ତରକୁ, କର୍ମ ବିକର୍ମକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏବେ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ନିଜ-ନିଜର ଅଭିନୟ ମିଳିଛି । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ପରମଧାମରେ ରହନ୍ତି ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ଅଭିନୟ ଭରି ରହିଛି । ସମସ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ବସିଛନ୍ତି ଯେ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯାଇ ନିଜର ଅଭିନୟ କରିବେ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ସବୁ କିଛି କରୁଛୁ । ଆତ୍ମା ହିଁ କହୁଛି ଏହା ଖଟା, ଏହା ଲୁଣିଆ ଅଟେ । ଆତ୍ମା ହିଁ ବୁଝୁଛି - ମୁଁ ଏବେ ବିକାରୀ ପାପ ଆତ୍ମା ହୋଇଛି ମୋର ସ୍□ଭାବ ଆସୁରୀ ହୋଇଯାଇଛି । ଆତ୍ମା ହିଁ ଏହି କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ଶରୀର ନେଇ ସମସ୍ତ ଅଭିନୟ କରୁଛି । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ମୁଁ ଆତ୍ମା ହିଁ ସବୁ କିଛି କରୁଛି । ଏବେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ମିଶିଛୁ ପୁଣି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ମିଶିବୁ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝୁଛ ପୂଜ୍ୟ ଏବଂ ପୂଜାରୀ, ପବିତ୍ର ଏବଂ ପତିତ ହୋଇ ଆସିଛୁ । ପୂଜ୍ୟ ଥିବା ସମୟରେ କେହି ବି ପତିତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ପୂଜାରୀ ଥିବା ସମୟରେ କେହି ବି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ରହିବେ ନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପବିତ୍ର ପୂଜ୍ୟ ହେବେ । ଦ୍□ାପରରୁ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବାରୁ ସମସ୍ତେ ପତିତ ପୂଜାରୀ ହୋଇଛନ୍ତି । ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି ଦେଖ ଶଙ୍କରାଚାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମୋର ପୂଜାରୀ ଅଟନ୍ତି । ମୋତେ ହିଁ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି ନା । ଶିବଙ୍କର ଚିତ୍ର କାହା ପାଖରେ ହୀରା, ସୁନା ଅଥବା ଚାନ୍ଦିର ରହିଥାଏ । ଯିଏ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି ସେହି ପୂଜାରୀଙ୍କୁ ପୂଜ୍ୟ ତ' କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ସାରା ଦୁନିଆରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଣେ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ପୂଜ୍ୟ ଆତ୍ମା ନାହାଁନ୍ତି । ପୂଜ୍ୟ ପବିତ୍ର ହୋଇ ପୁଣି ଅପବିତ୍ର ହେଉଛନ୍ତି । ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ପବିତ୍ର ଥାଆନ୍ତି । ପବିତ୍ରଙ୍କର ହିଁ ପୂଜା ହୋଇଥାଏ । କୁମାରୀ ପବିତ୍ର ଥିବା ସମୟରେ ପୂଜା ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଅପବିତ୍ର ହେଲେ ପୁଣି ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଗରେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇବାକୁ ପଡିଥାଏ । ପୂଜାର କେତେ ସାମଗ୍ରୀ ରହିଛି । କେଉଁଠି ପ୍ରଦର୍ଶନୀ, ମିୟୁଜିୟମ୍ ଆଦି ଖୋଲିଲେ ଉପରେ ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ଶିବଙ୍କ ଚିତ୍ର ନିଶ୍ଚୟ ରହିବା ଦରକାର । ତଳେ ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଚିତ୍ର ରହୁ । ଆମେ ଏହି ପୂଜ୍ୟ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରୁଛୁ । ସେଠାରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ରହିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ବୁଝାଇପାରିବ, ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ ତ ଭାଷଣ ଆଦି କରିପାରିବ ନାହିଁ । ବୁଝାଇବା ନିମନ୍ତେ ଅଲଗା ପ୍ରବନ୍ଧ ରହିବା ଦରକାର । ଏହା ହେଉଛି ମୁଖ୍ୟ କଥା - ଆମେ ଭାରତବାସୀଙ୍କୁ ଖୁସି ଖବର ଶୁଣାଉଛୁ । ଆମେ ଏହି ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ । ଏହି ଦୈବୀ ରାଜବଂଶ ଥିଲା, ଏବେ ନାହିଁ ପୁନର୍ବାର ଏହାର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି ଆଉ ସବୁ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏହି ଏକ ଧର୍ମ ଥିବା ସମୟରେ ଅନେକ ଧର୍ମ ନ ଥିଲା । ଏବେ ଅନେକ ଧର୍ମ ମିଶି ଏକ ଧର୍ମ ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ଓ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିଛି । ପ୍ରଥମରୁ ଥିବା ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ପ୍ରାୟ ଲୋପ ହୋଇଯାଇଛି । ଏପରି କେହି ନାହାଁନ୍ତି ଯିଏ ନିଜକୁ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର କହୁଥିବେ । ଏହାକୁ ବିକାରୀ ଦୁନିଆ କୁହାଯାଉଛି । ତୁମେ କହିପାରିବ ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ଖୁସି ଖବର ଶୁଣାଉଛୁ - ଶିବବାବା ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ଆମେ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ ଅଟୁ ନା । ପ୍ରଥମେ ଆତ୍ମା ରୂପେ ଆମେ ଭାଇ-ଭାଇ ଅଟୁ ପୁଣି ରଚନା ହେଉଥିବାରୁ ନିଶ୍ଚୟ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ହେବୁ । ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି ବାବା ଆମେ ଆପଣଙ୍କର ସନ୍ତାନ, ତେବେ ଭାଇ-ଭଉଣୀଙ୍କର ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ ପବିତ୍ର ହେଲେ, ତେବେ ଯାଇ ପବିତ୍ର ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହୋଇପାରିବ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଗତି-ସଦ୍ଗତି ଦାତା ହେଉଛନ୍ତି ଏକମାତ୍ର ବାବା । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ବଦଳି ନିଶ୍ଚୟ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନ ହେବ । ଏହା ତ' ଭଗବାନ ହିଁ କରିବେ । ଏବେ ସେ ନୂଆ ଦୁନିଆ କିପରି ସୃଷ୍ଟି କରୁଛନ୍ତି, ଏକଥା ତୁମେ ହିଁ ଜାଣିଛ । ଏବେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ମଧ୍ୟ ଅଛି, ବିନାଶ ହୋଇନାହିଁ । ଚିତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସ୍ଥାପନା । ଏହା ତାଙ୍କର ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ

ଅଟେ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଯୋଡି ନୁହେଁ, ବ୍ରହ୍ମା ତ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ହୋଇଛନ୍ତି । ବୁଝାଇବା ନିମନ୍ତେ ବହୁତ ତର୍କସଙ୍ଗତ ତଥ୍ୟ ଦରକାର । ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଆମକୁ ନିଜର କରୁଛନ୍ତି । ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ତ କହିବେ - ହେ ଆତ୍ମା, ତୁମେ ମୋର ସନ୍ତାନ ଅଟ । ଆତ୍ମାମାନେ ତ ଅଛନ୍ତି ପୁଣି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସୃଷ୍ଟି ରଚନା କରାଗଲେ ନିଶ୍ଚୟ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ ହେବେ, ତେବେ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ହୋଇଗଲେ । ଅନ୍ୟ ସବୁ ଦୃଷ୍ଟି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯିବ । ଆମେ ଶିବବାବାଙ୍କଠାରୁ ପବିତ୍ର ହେବାର ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଛୁ । ରାବଣଠାରୁ ଆମକୁ ଅଭିଶାପ ମିଳୁଛି । ଏବେ ଆମେ ଦେହୀ ଅଭିମାନୀ ହେଉଛୁ, ତେଣୁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ଦେହ ଅଭିମାନ ଦ୍□ାରା ରାବଣଠାରୁ ଅଭିଶାପ ମିଳୁଛି । ଅଭିଶାପ ମିଳିବା ଦ୍□ାରା ଅଧୋଗତି ହୋଇଛି । ଏବେ ଭାରତ ଶ୍ରାପିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଭାରତକୁ ଏତେ କାଙ୍ଗାଳ ବିକାରୀ କିଏ କରାଇଲା? ଏହା କାହାର ତ ଅଭିଶାପ ଅଟେ ନା । ଏହା ହେଉଛି ରାବଣ ରୂପୀ ମାୟାର ଅଭିଶାପ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ରାବଣକୁ ଜଳାଉଥିବାରୁ ନିଶ୍ଚିତ ସେ ଶତ୍ରୁ ଅଟେ ନା । ଧର୍ମରେ ହିଁ ଶକ୍ତି ରହିଥାଏ । ଏବେ ଆମେ ଦେବତା ଧର୍ମର ହେଉଛୁ । ବାବା ନୂଆ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନା କରିବାର ନିମିତ୍ତ ଅଟନ୍ତି । କେତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ଆମେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଶକ୍ତି ନେଇ, ସାରା ବିଶ୍□ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛୁ । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ଦ୍□ାରା ହିଁ ଶକ୍ତି ମିଳୁଛି ଏବଂ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେଉଛି । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ଏକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଲେଖି ଦେବା ଉଚିତ୍ । ଆମେ ଖୁସି ଖବର ଶୁଣାଉଛୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି ଯାହାକୁ ହେଭେନ୍, ସ୍□ର୍ଗ କୁହାଯାଉଛି । ଏହିପରି ବଡ-ବଡ ଅକ୍ଷରରେ ଲେଖିଦିଅ । ବାବା ରାୟ ଦେଉଛନ୍ତି - ଏହା ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ମୁଖ୍ୟ କଥା । ଏବେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ମଧ୍ୟ ବସିଛନ୍ତି । ଆମେ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ ଶ୍ରୀମତ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛୁ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ମତ ନୁହେଁ, ଶ୍ରୀମତ ହେଉଛି ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଶିବଙ୍କର, ଯିଏ ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ଅଟନ୍ତି । ବାବା ହିଁ ଏକ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା, ଅନେକ ଧର୍ମର ବିନାଶ କରାଉଛନ୍ତି । ରାଜଯୋଗ ଶିଖି ଏହିପରି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେଉଛନ୍ତି । ଆମେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ହେଉଛୁ । ଆମେ ବେହଦର ସନ୍ନ୍ୟାସ କରିଛୁ କାହିଁକି ନା ଜାଣିଛୁ - ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଭସ୍ମ ହୋଇଯିବ । ଯେପରି ଲୌକିକ ପିତା ନୂଆ ଘର କଲେ ପୁରୁଣାରୁ ମମତ୍□ ତୁଟିଯାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଏବେ ତୁମ ପାଇଁ ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ପଢୁଛ । ଅନେକ ଧର୍ମର ବିନାଶ, ଏକ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ସଂଗମରେ ହେଉଛି । ଲଢେଇ ଲାଗିବ । ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ମଧ୍ୟ ଆସିବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଥିବା ସମୟରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ନ ଥିଲା । ବାକି ସବୁ ଆତ୍ମା କେଉଁଠି ଥିଲେ? ଏହି ଜ୍ଞାନ ବୁଦ୍ଧିରେ ରଖିବାକୁ ହେବ । ବ୍ରହ୍ମାବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏପରି ନୁହେଁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ବୁଦ୍ଧିରେ ରଖି ମୁଁ ଅନ୍ୟ କାମ କରୁନାହିଁ, କେତେ ଖିଆଲ ରଖୁଛି । ଚିଠି ଲେଖିବା, ପଢିବା, ଘରର ଖିଆଲ ରଖିବାକୁ ପଡୁଛି । ତଥାପି ବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକା ଚାଲିଛି । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ନ ପକାଇଲେ ବିକର୍ମ କିପରି ବିନାଶ ହେବ ।

ଏବେ ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି, ତୁମେ ଅଧାକଳ୍ପ ପାଇଁ ପୂଜ୍ୟ ହେଉଛ । ଅଧାକଳ୍ପ ପୂଜାରୀ ତମୋପ୍ରଧାନ ପୁଣି ଅଧାକଳ୍ପ ପୂଜ୍ୟ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେଉଛ । ଆତ୍ମା ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଲଗାଇବା ଦ୍□ାରା ହିଁ ପାରସ (ଦିବ୍ୟ) ହେଉଛି । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ-ପକାଇ ଲୌହଯୁଗରୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣଯୁଗକୁ ଚାଲିଯିବ । ପତିତ-ପାବନ ଜଣଙ୍କୁ ହିଁ କୁହାଯାଇଥାଏ । ଆଗକୁ ଗଲେ ତୁମର ପ୍ରଭାବ ବିସ୍ତାର ହେବ । ଏହା ତ ସବୁ ଧର୍ମ ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ତୁମେ କହୁଛ ମଧ୍ୟ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ପତିତ-ପାବନ ଅଟେ । ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ । ବାକି ସମସ୍ତେ ହିସାବ-କିତାବ ଚୁକ୍ତ କରି ଯିବେ । କେଉଁଠି ଦ୍□ନ୍ଦ୍□ରେ ପଡିଲେ ପଚାରିପାରିବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କମ୍ ଆତ୍ମା ରହିବେ । ଏବେ ତ ଅନେକ ଧର୍ମ ରହିଛି । ନିଶ୍ଚୟ ହିସାବ-କିତାବ ଚୁକ୍ତ କରି ପୁଣି ଏପରି ହେବେ, ଯେପରି ଥିଲେ । ବିସ୍ତାରକୁ କାହିଁକି ଯିବୁ । ଜାଣିଛ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜ-ନିଜର ଅଭିନୟ କରିବେ । ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ କାହିଁକି ନା ଏମାନେ ସବୁ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ନ ଥିଲେ । ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି ଏକ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ଅନେକ ଧର୍ମର ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ । ଏବେ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗ ନିଶ୍ଚିତ ଆସିବ, ଚକ୍ର ନିଶ୍ଚୟ ଘୂରିବ । ଅଧିକ ଖିଆଲ କର ନାହିଁ, ମୂଳ କଥା ଆମେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେଲେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବୁ । କୁମାରୀମାନେ ଏହି ସେବାରେ ଲାଗିଯିବା ଉଚିତ୍, କୁମାରୀଙ୍କର ରୋଜଗାର ମା-ବାପା ଖାଇ ନ ଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଆଜିକାଲି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ନେଇ କୁମାରୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ରୋଜଗାର କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଏବେ ପବିତ୍ର ହୋଇ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଆମେ ରାଜଯୋଗୀ ଅଟୁ, ବାବାଙ୍କଠାରୁ ନିଶ୍ଚୟ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବୁ ।

ଏବେ ତୁମେ ପାଣ୍ଡବ ସେନାରେ ଅଛ । ନିଜର ସେବା କରି ମଧ୍ୟ ଏହି ଖିଆଲ ରଖିବାକୁ ହେବ, ଆମେ ଯାଇ କିପରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ବତାଇବୁ । ଯେତେ କରିବ, ସେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ । ବାବାଙ୍କୁ ପଚାରିପାର - ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ ମରିଗଲେ ଆମେ କି ପଦ ପାଇବୁ? ବାବା ତୁରନ୍ତ ବତାଇ ଦେବେ । ସେବା କରୁନାହଁ ସେଥିପାଇଁ ସାଧାରଣ ଘରେ ଯାଇ ଜନ୍ମ ନେଇ ପୁଣି ଆସି ଜ୍ଞାନ ନେବ ଏହା ମୁସକିଲ୍ ଅଟେ କାହିଁକି ନା ଛୋଟ ପିଲା ଏତେ ଜ୍ଞାନ ଧାରଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଧରିନିଅ ବାକି ୨-୩ ବର୍ଷ ରହିବେ ତେବେ କ'ଣ ପଢିପାରିବେ? ବାବା କହିଦେବେ ତୁମେ କୌଣସି କ୍ଷତ୍ରିୟ କୁଳରେ ଯାଇ ଜନ୍ମ ନେବ । ପଛକୁ ଯାଇ ଦ୍□ିମୁକୁଟଧାରୀ ହେବ । ସ୍□ର୍ଗର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁଖ ପାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯିଏ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସେବା କରିବେ, ଭଲ ଭାବେ ପଢିବେ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁଖ ପାଇବେ, ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ । ଏହି ଚିନ୍ତା ରହିବା ଉଚିତ୍ - ଏବେ ନହେଲେ କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜକୁ ଜାଣିପାରିବେ, ଆମେ

କେତେ ନମ୍ବରରେ ପାସ୍ ହେବୁ । ସବୁ ଜାଣୁଛନ୍ତି ପୁଣି କୁହାଯାଉଛି ଡ୍ରାମା । ଭିତରେ ଭିତରେ ଦୁଃଖୀ ହେବେ ନା, ବସି-ବସି ଭାବିବେ ଆମର କ'ଣ ହୋଇଗଲା! ବସି-ବସି ମନୁଷ୍ୟ ମରିଯା'ନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଅଳସୁଆ ହୁଅ ନାହିଁ । ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ପତିତରୁ ପବିତ୍ର ହୁଅ, ଅନ୍ୟଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ବତାଇଚାଲ । କୌଣସି ମିତ୍ର-ସମ୍ବନ୍ଧୀ ଆଦି ଥିଲେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ଆସିବା ଦରକାର । ଦେଖନ୍ତି ଇଏ ବିକାର ବିନା, ବିକାରୀ ହେବା ବିନା ରହିପାରିବେ ନାହିଁ, ତଥାପି ବୁଝାଇବା ଦରକାର, ନ ମାନିଲେ ଧରିନିଅ ଯେ ସେ ଆତ୍ମା ଆମ କୁଳର ନୁହେଁ । ଚେଷ୍ଟା କରି ବାପଘର ଏବଂ ଶାଶୁଘର ଲୋକଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଏପରି ଚଳଣି ନ ହେଉ ଯାହା ଫଳରେ କହିବେ ଯେ ଇଏ ତ ଆମ ସହିତ କଥା ହେଉ ନାହାଁନ୍ତି, ମୁହଁ ବୁଲାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏପରି କରିବା ନାହିଁ, ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ଯୋଡିବାକୁ ହେବ । ଆମେ ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ କରିବୁ । ବହୁତ ଦୟାଶୀଳ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଆମେ ସୁଖ ଆଡକୁ ଯାଉଥିବାରୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସୁଖର ରାସ୍ତା ବତାଇବା ଉଚିତ୍ । ତୁମେ ଅନ୍ଧମାନଙ୍କର ଲାଠି ଅଟ ନା । ଗାୟନ କରନ୍ତି ତୁମେ ଅନ୍ଧମାନଙ୍କର ଲାଠି । ଆଖି ସମସ୍ତଙ୍କର ଅଛି ତଥାପି ଡାକୁଛନ୍ତି ରାସ୍ତା ଦେଖାଅ କାହିଁକି ନା ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ନାହିଁ । ଶାନ୍ତି-ସୁଖର ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ଏକମାତ୍ର ବାବା ଅଟନ୍ତି । ଏକଥା ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି । ଆଗରୁ ବୁଝୁ ନଥିଲ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ କେତେ ମନ୍ତ୍ର ଜପୁଛନ୍ତି । ରାମ-ରାମ କହି ମାଛ, ପିମ୍ପୁଡି ଆଦିଙ୍କୁ ଖୁଆଇଥାନ୍ତି । ଏବେ ଜ୍ଞାନ ମାର୍ଗରେ ତ ଏସବୁ କିଛି କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଢେରକୁ ଢେର ପକ୍ଷୀ ମରିଯାଉଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ତୁଫାନ ହେଲେ କେତେ ମରିଯାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ୟ୍ୟୟ ତ ଏବେ ବହୁତ ଜୋରରେ ଆସିବ । ଏହି ରିହର୍ସଲ ଚାଲିବ । ବିନାଶ ତ ନିଶ୍ଚୟ ହେବ । ମନରେ ଆସୁଛି ଏବେ ଆମେ ସ୍□ର୍ଗକୁ ଯିବୁ । ସେଠାରେ ନିଜର ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ୍ ମହଲ ତିଆରି କରିବୁ । ଯେପରି କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ କରିଥିଲୁ । କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁମାନେ କରିଥିଲେ ସେମାନେ କରିବେ । ସେ ସମୟରେ ସେହି ବୁଦ୍ଧି ଆସିଯିବ । ତା'ର ଖିଆଲ ଏବେ କାହିଁକି କରିବୁ, ଏହାଠାରୁ ତ ଭଲ - ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବା । ଯୋଗର ଯାତ୍ରାକୁ ଭୁଲ ନାହିଁ । କଳ୍ପ ପୂର୍ବ ଭଳି ମହଲ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଏବେ ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ରହି ବହୁତ ଖୁସିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଆମକୁ ବାପ,ଶିକ୍ଷକ, ସତଗୁରୁ ମିଳିଛନ୍ତି । ଏହି ଖୁସିରେ ଲୋମ ଟାଙ୍କୁରି ଉଠିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ଆସିଛୁ ଅମରପୁରୀର ମାଲିକ ହେବା ପାଇଁ । ଏହି ଖୁସି ସ୍ଥାୟୀ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଏଠାରେ ରହିଲେ ପୁଣି ୨୧ ଜନ୍ମ ସେଠାରେ ସ୍ଥାୟୀ ହୋଇଯିବ । ବହୁତଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ଦେଲେ ନିଜର ମଧ୍ୟ ସ୍ମୃତି ରହିବ । ପୁଣି ଅଭ୍ୟାସରେ ପଡିଯିବ । ଜାଣିଛ ଏହି ଅପବିତ୍ର ଦୁନିଆକୁ ନିଆଁ ଲାଗିଯିବ । ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ହିଁ ଏହି ଖିଆଲ ରହିଛି - ଏତେ ବଡ ଦୁନିଆ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏକଥା କିଛି ଜଣାପଡିବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନ୍ତ ସମୟ, ତୁମେ ନିରନ୍ତର ସ୍ମୃତିରେ ରହିବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ପତିତରୁ ପାବନ ହେବାର ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ସୁସ୍ତି ବା ଆଳସ୍ୟ କରିବାର ନାହିଁ । ନିଜର ମିତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୟା ରଖି ସେମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ, ତାଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯିବାର ନାହିଁ ।

(୨) ନିଜର ଚଳଣି ଏପରି ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ଯାହାକି କେହି କହିବେ ଯେ ଇଏ ତ ମୁହଁ ବୁଲାଇ ନେଇଛନ୍ତି । ଦୟାଶୀଳ ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସବୁ ବିଚାର ଛାଡି ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ରହିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ସତ୍ୟତା, ସ୍□ଚ୍ଛତା ଏବଂ ନିର୍ଭୟତା ଆଧାରରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା କରୁଥିବା ରମତାଯୋଗୀ ଅର୍ଥାତ୍ ମସ୍ତ ଯୋଗୀ ଭବ ।

ପରମାତ୍ମ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତାର ଆଧାର ସତ୍ୟତା ଅଟେ ଏବଂ ସତ୍ୟତାର ଆଧାର ସ୍□ଚ୍ଛତା ବା ନିର୍ଭୟତା ଅଟେ । ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅସ୍□ଚ୍ଛତା ଅର୍ଥାତ୍ ସଚ୍ଚାଇ-ସଫାଇର କମୀ ରହିଥିବ, ବା ନିଜର ତମୋଗୁଣୀ ସଂସ୍କାର ଉପରେ ବିଜୟୀ ହେବାରେ, ସଂସ୍କାର ମିଶାଇବାରେ ବା ବିଶ୍□ ସେବାର କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିଜର ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ସିଦ୍ଧି କରିବାରେ ଭୟ ରହିଥିବ ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ସତ୍ୟତା ଏବଂ ନିର୍ଭୟତାକୁ ଧାରଣ କରି ଗୋଟିଏ ହିଁ ଲଗନରେ ମସ୍ତ ରହୁଥିବା, ରମତା ଯୋଗୀ, ସହଜ ରାଜଯୋଗୀ ହୁଅ, ତେବେ ଯାଇ ସହଜ ରୀତିରେ ଅନ୍ତିମ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା ହେବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ବେହଦର ଦୃଷ୍ଟି ବୃତ୍ତି ହିଁ ଏକତାର ଆଧାର ଅଟେ, ସେଥିପାଇଁ ନିଜକୁ ସୀମାବଦ୍ଧ କର ନାହିଁ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ଅଶରୀରୀ ଅଥବା ବିଦେହୀ ସ୍ଥିତିର ଅଭ୍ୟାସକୁ ବଢାଅ ।

ଅଶରୀରୀ ହେବା ହିଁ ଏହି ⁇ାୟାର ଲେସ୍ ସେଟ୍ର ସେଟିଙ୍ଗ୍ ଅଟେ । ଯଦି ଟିକିଏ ବି ଅଂଶମାତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ବିକାର ରହିଥିବ ତେବେ ତାହା

⍰ାୟାରଲେସ୍ ସେଟ୍‌କୁ ବେକାର କରିଦେବ । ସେଥିପାଇଁ ଏବେ କର୍‌ମବନ୍‌ଧନରୁ ମୁକ୍‌ତ ହୋଇ କର୍‌ମଯୋଗୀ ହୁଅ ଏବଂ ଅନେକ ବନ୍‌ଧନରୁ ମୁକ୍‌ତ ହୋଇ ଏକମାତ୍‌ର ବାବାଙ୍‌କର ସମ୍‌ବନ୍‌ଧରେ ରହିବାର ଅନୁଭବ କର ତାହାହେଲେ ସର୍‌ବଦା ଏଭରରେଡି ଅର୍‌ଥାତ୍ ସଦାପ୍‌ରସ୍‌ତୁତ ରହିପାରିବ । ଚେକ୍ କର - ମୋ’ ଭିତରେ କୌଣସି ବି ବିକାର ଲୁଚି ରହି ନାହିଁ ତ?